

ASSZONYOK DALA SZŰZ MÁRIÁHOZ

IRTA: SZIRMAI BORBÁLA

Szűz anya, szép virág, messze vagy és nem találunk!
Édes testvérünk, Krisztusban Anyánk,
Nézz le ránk, kik föld porában botorkálunk!
A lábunk vérzik és vérzik a szívünk;
Nem hét, de hétszer hét tőr döfte át,
Nem szent gyötrelem — a bűnös élet hétszer hét fullánkja —
Szemükből könny patakzik szüntelen
És keserűvé válik szánkban a kenyér!
Nászruhánk csalánból, nászágyunk mocsár, tövis!
Üres a bölcső — tátongó koporsó!
Élőhalottak, számkivetettek, bűnösök vagyunk!
Feléd sírunk, ó Mária, segíts!
Hogy szenvedés, könny, fájdalom, halál
A másik serpenyőbe hulljon lelkünk mérlegén
És így emeljen fel az ég felé!
Hogy tudjunk szólni hozzád, Tisztaság
És értsünk, lássunk téged, Egyszerűt!
Segíts, hogy úgy szeressünk, mint te,
Úgy sírjunk, mint te, hétfájdalmú Szűz Anya!
S ha hátra nézünk, szívünk kemény Nem-et kiáltson
S igent sóhajtson, ha az égre néz.
Egyik kezeddal fogd át kérőn szent Fiad kezét
S a másikkal mutass reánk —
Szent Híd, Aranyház, drága közbenjárónk —
Bocsásson meg nekünk s fogadjon vissza minket,
Kit szűzen szültél, eltemettél, megsirattál —
Jézusunk!